

گردش بازی

اصل و شرح

رویداد هفت خوان بازی شامل چند بخش جداگانه است که به صورت همزمان اجرا می‌شود. قسمتی از این رویداد شامل مسابقات بین بازیکن‌هاست. بخش دیگر به ارائه ایده‌های تولید بازی، طرح آنها

با شرکت‌های تولیدکننده، تعیین مبانی قانونی و حقوقی ساخت بازی اختصاص دارد. در این قسمت سرمایه‌گذاران و نهادهای دولتی به بررسی بازی‌های ایرانی در حال ساخت و روند تولید آنها می‌پردازند. سرمایه‌ده در گردش برای ساخت بازی را نمی‌توان به صورت مستقل ارزیابی کرد و رقم سالانه ۷۰ هزار میلیارد تومان، هزینه‌ای است که خانواده‌ها و گیرم‌ها برای بازی کردن صرف می‌کنند.

لباس‌های رنگارنگ و بومی بر تن دانش‌آموزان

درباره جشنواره‌ای که قرار است رخت محلی برای دانش‌آموزان تدارک ببیند

جامعه امروز

فاطمه عسگرنیا | روزنامه‌نگار | ۹۵ ساله
وقتی محمد نجفی، آموزگار مدرسه ابتدایی روستای سرکمری شهرستان لالی استان خوزستان با لباس محلی در کلاس درس حاضر شد و از دانش‌آموزان هم خواست که با لباس‌های محلی در کلاس درس حاضر شوند، این ایده و ابتکار حسابی رسانه‌ای شد. این آموزگار لالی هدف از پوشیدن لباس محلی بختیاری را حفظ فرهنگ اصیل ایرانی-اسلامی و قوم بختیاری عنوان کرد و گفت: شناسنامه هر قومی را لباس، زبان و فرهنگ محلی آن قوم نمایش می‌دهد پس چه بهتر که بچه‌های هر منطقه با لباس‌های محلی در کلاس درس حاضر شوند. حالا حدود ۱۰ ساله‌ای از این اتفاق می‌گذرد و ما شاهد برگزاری دومین جشنواره ملی طراحی و دوخت لباس دانش‌آموزی با هدف تقویت هویت ایرانی و اسلامی، توجه به سلاطین دانش‌آموزان و مشارکت فعال آنان در طراحی لباس مدرسه هستیم؛ جشنواره‌ای که در آن دانش‌آموزان هر منطقه و استان کشور با طراحی لباس‌های مدرسه با الهام از طرح‌های بومی و منطقه‌ای رقابت می‌کنند.

چرا جشنواره ملی طراحی و دوخت لباس مدرسه؟

و ترویج فرهنگ حیا و عفاف و توجه به الگوهای لباس سالم دانش‌آموزی است و دانش‌آموزان مدت زیادی از این لباس در مدرسه استفاده می‌کنند، طراحان و شرکت‌کنندگان باید توان خود را به کار بگیرند تا لباسی که طراحی می‌کنند همه فاکتورهای لازم را داشته باشد تا بتوان از سال آینده بر تن هر دانش‌آموز در هر منطقه از کشور شاهد لباس بومی و محلی مدرسه بود؛ لباس‌های رنگی، زیبا و متناسب با جغرافیای هر منطقه که قطعاً موجب ارتقای فرهنگ و دانش بومی دانش‌آموزان هم می‌شود.

با سلاطین دانش‌آموزان آشنا شدیم

عاطفه سادات مدبرنژاد، مدیرکل انجمن اولیا و مربیان وزارت آموزش و پرورش در گفت‌وگو با خبرنگار همشهری می‌گوید: سال گذشته جشنواره در ۲ بخش آزاد و دانش‌آموزی برگزار شد اما جالب اینکه طرح‌هایی که متناسب با هویت اسلامی و ایرانی، هویت قومی و سلاطین دانش‌آموزان بود و دانش‌آموزان پایه انجام کار بودند، هم دانش‌آموزان بود و هم موردپسند آنها واقع شد. به گفته مدبرنژاد، ۲۸ طرح برگزیده نخستین دوره جشنواره در سامانه لباس دانش‌آموزی در معرض دید تمامی اعضای شورای مدرسه قرار گرفت؛ ما به دنبال استفاده و بهره‌گیری از طرح‌ها و ایده‌های ارائه شده توسط دانش‌آموزان به عنوان لباس مدرسه در هر منطقه هستیم و طرحی که به این مرحله راه پیدا کند قطعاً طرح آن هم از مزایای قانونی‌اش بهره‌مند خواهد شد.

محمد سربابی | روزنامه‌نگار | ایعاد

جامعه امروز

بازی‌های رایانه‌ای در ایران آنقدر گسترده شده که برای خود صاحب جمعیتی از بازیکنان حرفه‌ای و تولیدکنندگان داخلی شده‌اند. با وجود تمام مشکلات مانند موانع تحریمی و اختلال‌های اینترنتی، بازی‌های رایانه‌ای به عنوان بخشی از فرهنگ اجتماعی ایران تثبیت شده است. در مسابقات رویداد «هفت‌خوان بازی» امسال ۵۰۰ هزار نفر در بخش‌های مختلف لیگ بازی‌های رایانه‌ای ایران ثبت‌نام کرده‌اند و مجموع جوایز در نظر گرفته شده بیش از ۳ میلیارد تومان است. بنا به آخرین آمارها، ایران ۲۹ میلیون گیمر و ۱۰۰ گروه و شرکت بازی‌سازی دارد.

۱۰ بازی ایرانی و ۴ بازی خارجی

رویداد هفت‌خوان بازی بلافاصله بعد از جشنواره فیلم فجر در مجموعه برج میلاد شروع شد. استودیوهای بازی‌سازی و شرکت‌هایی که سکو‌ها و ابزارهای انجام بازی را ارائه می‌کردند غرفه‌های خود را در سوله‌های برج میلاد باز کردند. بعد از مراسم افتتاحیه، بازیکنان ۶ روز برای

رقابت فرصت دارند. ۴ بازی خارجی و ۱۰ بازی ایرانی به رقابت گذاشته شده است. رقابت برخی از بازی‌های ایرانی که روی گوشی تلفن همراه اجرا می‌شوند، از مدتی پیش به صورت آنلاین شروع شده است اما مسابقه برای بازی‌های خارجی در سوله‌های برج میلاد ادامه دارد. رضا احمدی، دبیر یازدهمین جشنواره ملی بازی‌های رایانه‌ای به همشهری می‌گوید: «بازی‌های آنلاین از ۲۷ آبان امسال با ۱۰ بازی ایرانی شروع شد. قطع شدن اینترنت بر روند مسابقات تأثیر گذاشت اما ما تلاش کردیم دسترسی به بازی‌های ایرانی برقرار شود تا رقابت‌ها ادامه پیدا کند. در بعضی از این بازی‌ها از نقرات برتر تارتیه‌های دهم و پنجاهم هم تقدیر می‌شود و در برخی از آنها بین نقرات برتر قرعه‌کشی برگزار می‌شود.» گفته می‌شود از بین ۴ بازی خارجی این جشنواره، ۲ بازی در مهرماه به بازار جهانی عرضه شده‌اند و نخستین مسابقات گروهی بزرگی که برای آنها برگزار می‌شود، مربوط به رویداد هفت‌خوان بازی است.

همکاری برای تولید داخلی

در مراسم افتتاحیه هفت‌خوان بازی در سالن همایش‌های برج میلاد اعلام شد که ۵۹ استودیوی بازی‌سازی در حال تولید بازی‌های جدید هستند و از ۴۱ اثر پویانمایی ایرانی برای ساخت بازی استفاده خواهد شد. مسئولانی از وزارت ارشاد، صداوسیما و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان هم به همکاری برای تولید بازی‌های ایرانی تأکید کردند. محمد فاضلی، دبیر دهمین جام قهرمانان بازی‌های ویدئویی ایران «لیگ سیمورغ» به همشهری می‌گوید: «وقتی دیدگاه خانواده‌ها به موضوع بازی تغییر کند فرصت‌های زیادی در آن پیدا می‌کنیم. امسال بین بازیکن‌ها تعداد زیادی ثبت‌نام پدر و پسر یا مادر و دختر داشتیم که به صورت تیمی در مسابقات شرکت می‌کنند. از طرف دیگر از برخی بازی‌ها مانند ماینکرافت می‌توان برای برخی آموزش‌ها هم استفاده کرد. مجموع این اتفاقات همان چیزی است که به عنوان ارتقای سواد بازی از آن یاد می‌شود.» تعداد زیادی از شرکت‌کنندگان در مسابقات نوجوان هستند اما بر گزارکننده‌ها محدودیت سنی برای ثبت‌نام تعیین نکردند.

ردبیت بعل در جست‌وجوی ایرانی‌ها

«آتش زدن بیت بعل» در حاشیه راهپیمایی ۲۲ بهمن، موجی از جست‌وجو و اظهار نظر در فضای مجازی به راه‌انداخت. در رابطه با آنچه راه یافتن نام این بیت در گفت‌وگوهای روزمره، پرونده جفری ایبستین و حرف‌های واثی پور، در حال

گزارش

خادمان گمنام خورشید

روایتی از دست‌های پنهان خدمت در حرم رضوی که کمتر زائری از حال و هوای کارشان شنیده است

سحر جعفریان عصر | روزنامه‌نگار |

گزارش

کیوتران تا گرد گنبد و گل‌دسته‌های حرم رضوی بگردند و زائران، استخوانی سبک نکنند، خادمان نیز به خدمت دست جبنانده‌اند. برخی‌شان در خیمه جایخانه‌های چهارگانه، نوشیدنی‌های خوش‌گوار دم می‌کنند یا در آشپزخانه

برق کاران، لوستر سبزان و شمع و چهلچراغ گردان‌ها؛ خادمانی که به قرار رتبه‌های خدمتی ۴ گروه‌اند: رسمی موروثی (خادم‌زاده)، رسمی افتخاری، تشریفی و خادم‌یار. همگی‌شان اما تا کت‌های بلند خدمت‌تن می‌کنند ذکر «یا رضا رضا...» و زمزمه «ای شاه پناهم بده...» می‌گویند و آرزوی دفن در گوشه‌ای از صحن و سرای حرم می‌کنند.

این خادمان، بوی گل می‌دهند

جای جای پهنه حرم امام‌رضاع) با بیش از ۲۷ هزار مترمربع کاشت گل و گیاه، سبز است و معطر از گل‌های فصلی، دائمی، آپارتمانی و بسیاری درختچه‌های تزئینی که به‌دست خادمانی مانند عمورجب در گلخانه‌های رضوی کاشته می‌شوند. هر صبح آستین‌هایشان را بالا می‌زنند و عرق چین سیاه‌رنگشان را سبزه می‌گذارند و می‌آید میان گلخانه. وقت آبیاری، شور صلوات خاصه دارد: «اللهم صل علی بن موسی‌الرضا المرئفی...» می‌گویند: «این گل‌ها هم خادم امام هشتم‌اند.» سعید نیز خادم است. هر چهارشنبه عقب واتش را بر از گل‌های حضرتی می‌کند و تا آستان می‌راند: «به جز گل‌های گلخانه، کلی گل دیگر هست که خیران و واقفان نذر حرم می‌کنند.» حدود ۹۰ سال ۶۰ مرکز شمیم‌رضوان یکی در صحن غدیر و یکی در ضلع قبه دایر شد. حدود ۳۰۰ خادم اینجا خدمتگزارند. مینم اسلامی، کارشناس گل‌آرایی می‌گوید: «گل‌ها و گیاهان حرم بعد از چند مرحله بازپیرایی و ترمیم، سر از واحد شمیم‌رضوان درمی‌آورند؛ درست مانند گل‌های ضریح.» آن زمان که از بلندگوهای واحد شمیم‌رضوان، نوحه «قربون کیوترای حرمت امام‌رضاء» پخش می‌شود، خادمانی سفیدپوش سرگرم جداسازی گل‌های پژمرده و پهن‌روی میز عریض و طویل هستند. گل‌ها پس از خشک شدن، بسته‌بندی و اغلب به وقت نماز صبح در برخی رواق‌ها به زائران، اهدا می‌شوند.

نقاره‌زنان عید و عزاداری

صدای نقاره‌های حرم امام‌رضاع) برای همگان آشناست و گوش‌نواز؛ صدایی خاطره‌انگیز که در اوقات خاص شنیده می‌شود. خادمان نقاره‌زن از جمله خادمان رسمی موروثی‌اند. پیر و جوان که جمعیت‌شان در هر نوبت نقاره‌زنی، بین ۱۰ تا ۱۴ نفر است. طبل و کرناهایشان را با اسلام و صلوات برمی‌دارند و می‌روند سوی ایوان نقاره‌خانه در ضلع شرقی صحن انقلاب عباس رحمتی بیش از ۳۰ سال است که در کرناهای مسی و چدنی به طول ۱۰ تا ۱۲ سانتی‌متر می‌دمد. مووری، سفید کرده: «نوبت نقاره‌های آذان، جشن (ولادت‌نامه)، عز (شهادت‌نامه)، سحر و افطار، عید تحویل سال و کرامت (شفای دخیل‌بستگان) داریم. با وضو می‌آییم، به حضرت سلام می‌کنیم و حدود ۲۰ دقیقه نقاره می‌زنیم.» علی حسینی اما جوان است و با جای پای پدرش که خیلی سال است در صحن آزادی دفن شده، گذاشته است: «تا ۶۳ طبل است (طبل نواز) سمیت راست رو به گنبد حرم می‌نشینند و عتا ۸ کرنا نواز عقب آنها و کنار سر نواز می‌ایستند...» مجید محبی، سر نواز است؛ نقاره‌زنی که سر دسته کرنا نوازان می‌ایستد. او از نقاره‌زنی می‌گوید: «اول، سر نوازان کرناهایشان را به طرف گنبد می‌گیرند و این نوا را می‌دهند؛ سلطان دنیا و عبی علی بن موسی‌الرضا. بعد، پس نوازان جواب می‌دهند امام‌رضا. طبل‌ها که می‌کوبند دیگر اوج نقاره‌زنی‌ست...» زائران نیز با چشمی ترم می‌کنند و با فیلمی به یادگار برمی‌دارند.

کتاب، فرهنگ و صحافان رضوی

سرکشیک، پایان شیف‌ت صبح را به خادمان بخش کتب‌انوار اعلام می‌کند. احمد شموری در رختکن کشیک‌خانه سباز در صحن انقلاب، لباس خدمت را از تنش می‌کند: «اولش کفش‌ساز بودم. بعد از ۱۰ سال خدمت تشریفی، خادم افتخاری در بخش کتب‌انوار شدم. گردشگری و جدیدان کتب قرآن و ادبیه در قفسه‌ها، جمع‌آوری و انتقال‌شان به صحافی‌خانه یا انبار و مخزن در رواق دارالسیاده، به اضافه جابه‌جایی صندوق‌های نماز را انجام می‌دهم.» تابلو و در کارگاه صحافی حرم، مقابل رواق امام‌جمینی (ره) به چشم می‌آید: نزدیک دفتر گمشده‌گان. دور تا دور کارگاه، ردیف‌هایی سبونی و کوناه و بلند از کتاب چیده شده است. صحافان کارگشته گرد میز بزرگ جمع‌اند. بوی چسب و کاغذهای سمیاده کشیده، همه‌جا پراکنده است. محمد، تازه‌کار است و اغلب به ترورفری اسناداتش خیره می‌ماند: «اینجا استرکشی، سمیاده‌کشی، برشکاری دور کتاب‌ها، جلدسازی، طلاکوبی و گاهی هم دوخت و دوز اتفاق می‌افتد.» یکی از استادان صحاف که چایبان سال‌های دفاع‌مقدس نیز هست، شهر آستان رضوی را می‌دهد دست محمد تا بسا آن به صفحات نخست کتاب‌های مرمت شده، نشان بگذارد. خودش به میز کاتر از میان برگ‌های نو و به هم چسبیده نهج البلاغه می‌کشد. کمی آن طرف‌تر، چند خادم حول دستگاه پرس ایستاده‌اند. جلد به جلد کتاب است که بر برگ‌هایشان را فشرده‌سازی می‌کنند. کنارشان، دستگاه پرس دستی و قدیمی به زمین است که صحافان بیز کارگاه از آن کم‌خاطره ندارند. روزانه بین ۱۰۰ تا ۱۵۰ کتاب در این کارگاه، نونوار می‌شود.

